

Szalontai Csaba pert nyert: most ő és Vörös Gabriella tett följelentést

Mélyülő lövészárkok a Móra-múzeum körül

Eddig Szalontai Csaba régésznek és Vörös Gabriella korábbi múzeumigazgatónak kellett védenie magát az M5-ös ásatások kapcsán elrendelt revizori vizsgálatok, a nyomozások során. Most fordult a kocka: miután a rendőrség nem talált bűncselekményt az ügyekben, ők tettek följelentést az ügyészségen vádlóikkal szemben. Szalontai a minap munkaügyi pert nyert: jogerős ítélet mondja ki, hogy nem illethette volna őt fegyelmi büntetés. A legcsekélyebb sem.

Másfél oldalas levelet juttatott el lapunkhoz és a Csongrád megyei rádiókhöz, tévékhöz, portálokhoz Szalontai Csaba, az egykori M5-ös ásatások vezetője. Arról tájékoztat, hogy jogerősen pert nyert korábbi munkahelye, a Móra Ferenc Múzeum ellen. Az intézmény az autópálya nyomvonalán folyt föltárások kapcsán tavaly fegyelmi eljárást indított Szalontai ellen, a fegyelmi tanács vétkesnek találta az ásatásvezetőt, és előmenetelében korlátozta. Ezt a csekély büntetést sem tartotta jogosnak az érintett, fellebbezett a munkaügyi bíróságon, amely idén júniusban megsemmisítette a fegyelmi határozatot. A múzeum fellebbezett, október végén lett volna az újabb tárgyalás, de egy nappal előtte az intézmény visszavonta a fellebbezést, így jogerősen kimondatott: Szalontai nem vétett.

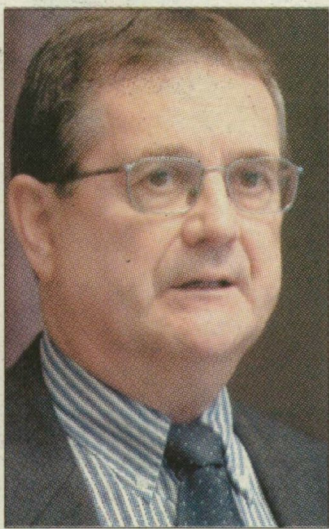
Mindez a régebbi történet fényében lehet érdekes fejlemény. Lapunk is többször foglalkozott

Szalontai Csaba

vele: az M5-ös autópálya-föltárások ügyében tavaly év elején pénzügyi vizsgálatot indított a múzeum gazdája, a Csongrád megyei önkormányzat. A revizorok az elszámolásokat nézték át, és úgy találták, több jogsértés is történt, a megyei közgyűlés pedig ezek után leváltotta Vörös Gabriella múzeumigazgatót, büntető feljelentést is tett a rendőrségen, hűtlen kezelésre hivatkozva. Az ügyet – mivel a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság elfoglaltságot jelentett – a Bács-Kiskun megyeiek vizsgálták, de kilenc hónap után megszüntették a nyomozást, nem találtak bűncselekményt.

A mostani, jogerős ítélet után Szalontai levonja a következtetést: „nyilvánvalóvá vált, hogy a megyei revizorok és a volt me-

Zombori István

gyei elnök, Frank József által a megyei közgyűlésben elmondottak teljességgel megalapozatlannak voltak, és sem büntetőeljárást, de még egy fegyelmi eljárást sem tudtak a vádjaikkal alátámasztani.”

Levele arról is tájékoztat, hogy a történetek kapcsán ügyészségi eljárások indultak, egyrészt a fegyelmi tanács vezetője ellen, hamis vád címén, másrészt a revizori jelentés miatt, és külön egy revizor vallomása ügyében.

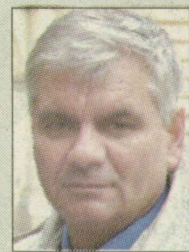
Az ügyészség lapunk kérdésére megerősítette, valóban indult három vizsgálat is, az egyikben a gyulai városi ügyészség nyomoz. Így most már az egész régiót betutazzák az M5-ös ásatások sokat forgatott dokumentumai. Jártak az új megyei elnök, Magyar Anna asztalán is, ő és Zakar Péter al-

nők azonban nyilvánvalóvá tette: nem akarják rehabilitálni a korábbi múzeumvezetést, mert hibákat követett el, ha bűncselekményt nem is.

Szalontai lapunk kérdésére elmondta: természetesen ő és Vörös Gabriella tett panaszt az ügyészségen az eddigi eljárások miatt. Ezt Vörös Gabriella is megerősítette. A korábbi igazgatót tanít az egyetemen, Szalontai pedig, mint mondja, „mászek” régész lett, és dolgozik az örökségvédelmi hivatalnak. Minden eljárás egyébként nem zárult le az ügyében: a fegyelmi büntetés után nem sokkal – miután nem vállalt el egy városi ásatási munkát, arra hivatkozva, hogy nem ez a szakterülete – tartós szakmai alkalmatlanságra hivatkozva elbocsátotta őt Horváth Ferenc megbízott igazgató. Ebben az ügyben is munkaügyi bírósághoz fordult Szalontai, még nincs döntés. Ő úgy számol, ez a huzavona két évig biztosan el fog tartani, de nem akar visszameníteni a múzeumba, és tudja: őt sem akarják visszavenni, bárhol is végződjék a per.

A Móra Ferenc Múzeumban megértik, hogy Szalontai minden jogi fórumot kihasznál, hogy igazát bizonyítsa, de furcsállnak, ha egy szabályos fegyelmi tanács vezetőjét hamis vád miatt elmarasztalná a bíróság. Az intézmény igazgatója, Zombori István – mivel folyamatban lévő ügyekről van szó – nem szeretné kommentálni a fejleményeket.

B. A.

Sertéslecke

BÁTYI ZOLTÁN

Na, most akkor öröm, vagy éppen ezeryi bánat forrása, ha hazánk határait több tenger is mossa? Mielőtt bárki is valami nacionalista, sovinszta, netán irredenta hőzöngést várna jegyzetemtől, közlöm: dehogy sürgetek bármiféle határrevíziót. Csupán arra utalok, hogy említett hazánk (Hungary, Ungarn) egy olyan közösség része (EU), ahol mindannyiunk nagy öröme immár képletessé váltak a határok. A nagy európai egymásra borulásban honfitársunk lett német, francia, angol, mint ahogy a lengyel, a holland, és a ő tengerük (ha csak képletesen is), de immár a mi tengerünk.

Együtt érezzük közösségünk előnyeit, s együtt döbbenünk rá arra: közösködésünk nem kevés keserűséggel, gonddal is jár. A többállamú egyesült Európában ugyanis az áru (mint ahogy a munkaerő, a tőke, s ki tudja, mi még) szabadon mozog. Nem is lenne ez akkora tragédia a magyar sertésstartóknak, ha e nagy áruvándorlásból momentán kimaradnának a sertések. Csak éppen a piacgazdaság törvényei nem ismernek ilyen kivételeket. A profitelvű feldolgozóipar még inkább elfogadhatatlannak tartja, így aztán valóban előfordul, hogy mire eljut a vágóhídra, a lengyel disznó is magyarul rőfög – miként egy sándorfalvi gazda panasolta. A magyar disznótartó viszont nagyon is magyarul káromkodik, mert úgy érzi, nem böllér, hanem a globalizáció döfi a nagykest az ő drágán felnevelt disznájába, ezt pedig már csak nem engedhetjük.

Mégis, mi más tehetünk most, amikor az aszály miatt csillagászati áron kínálják a magyar takarmányokat, s az alföldi rőfik már nem is kukoricát, hanem egyenes hasznat esznek, és sonka helyett veszteség hízik a bőrük alatt. Engedik-e az uniós szabályok, hogy az állam milliárdos segítséggel avatkozzék be a gazdasági folyamatokba? Akarjuk-e, hogy hűsfeldolgozóink azért menjenek csödbe, mert a drágább magyar disznót vásárolják a hazsonra joggal díhozó magyar gazdától, csak éppen az így termelt drágább kolbászt már nem hogy itthon, de a nem létező határon túl sem tudják eladni. És ha a sertéslepekbe pénzt injekciózunk, milyen joggal tagadjuk meg ezt a segítséget más vállalkozóktól, akik arra panaszkodnak, hogy az alapanyagárak emelkedése miatt hamarabb olvadt el a hasznuk, mintsem kitehették portékájukat a piacra?

A piac kíméletlen törvényeit tanuljuk most újfent mindannyian, akik drágán szeretnének eladni, de olcsón akarunk vásárolni. A kiutat keressük, szeretjük parasztagdáinkat, de nem akarunk háromezer forintos parizert enni. Az államtól várunk segítséget, miközben éppen azt harsogjuk, ne szőljon bele minden ügyes-bajos dolgunkba. És persze reménykedünk: megoldás csak létezik erre a gondra is. Minden bizonnyal így van. A kérdés csak az: mire megtaláljuk, belérokkan-e a magyar sertéságazat, vagy eljön az a világ, amikor a magyar disznók tanulnak lengyelül.

Nem jelentkeztek a panaszosok Makón

MUNKATÁRSUNKTÓL

Egyetlen panaszos sem jelentkezett a makói cigány kisebbségi önkormányzat minapi fogadóóráján, amit annak kapcsán hirdettek meg, hogy a november 4-i diszkóbaleset nyomán ismét beszédtemává vált a városban: egyes szórakozóhelyekre borszínük miatt nem engedik be a roma fiatalokat. A kisebbségi önkormányzat Kálvin téri irodájába meghirdetett fórumra senki sem ment el – tudtuk meg Szegesné Dakó Ilonától. Az elnök szerint ennek az is oka lehet, hogy a fogadóórát délelőtre hirdették meg és az esetleges érintettek nem tudtak rá elmenni. Ezért még egyet meghirdetnek november 21-ére, délután 2 órától 5 óráig. A fogadóórán délután 4 óráig ott lesz a megkülönböztetés-ellenes jogvédő irodát képviselő Báron Zsuzsanna is. Az ügyvéd nő lapunknak elmondta: ha lesz, aki felvállalja a problémát, ő kész eljárni az ügyben, ha kell, egyeztetni a szórakozóhellyel is. A hasonló fogadóórákat egyébként szeretné rendszeressé tenni a jövőben.

Árvízi helyreállítás 4,4 milliárd forintért – Elhagyott homokzsákok a töltés tövében

Kijavították a nagyfai út hibáit is

A múlt tavaszi rendkívüli árhullámok okozta károsan helyreállítására térségünkben 4,4 milliárd forintot költöttek. Am e méretes összeg kevés ahhoz, hogy mondjuk az ideiglenes védművekhez használt homokzsákokat elszállítsák – például a csongrádi Tisza-híd közeléből. Más forrást kellett találni az algyői gát koronáján nyújtózó út helyreállítására is.

A 2006-os rendkívüli árvíz okozta rendkívüli károk helyreállítása sokba kerül. Az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság (Atikövizig) a területéhez tartozó 322 kilométer hosszú árvízvédelmi töltés ár okozta hibáinak kijavítására, a zsilipek és szivattyúk felújítására 4,4 milliárd forintot költhetett.

Nem jutott azonban rá pénz, ezért több helyen – például a Szentés és Csongrád közötti Tisza-híd két oldalán – a gát tövében maradtak a homokzsákok. A foszladozó műanyag zsákoktól szennyezett halmok nemcsak a kirándulókat zavarják, a fű lekaszását is akadályozzák.

A használaton kívüli homokzsákok elszállítása a vízügy feladata – ismerte el Borza Tibor. Az Atikövizig vízkár-elhárítási osztályának vezetőhelyettese szerint csak néhány helyen maradt el ez az árvíz utáni helyreállításhoz tartozó munka, ugyanis a védelmi kérésültség ideje alatt ezeket a területeket lehetetlen volt gépjárművel megközelíteni a hátramaradó fadokóvíz miatt, a folyó apadásával és a készülség megszűnésével pedig az erre fordítható anyagi források bezárultak. Ugyanakkor a legnagyobb 11 kár kijavításával, a felújítások műszaki átadásával idén májusra végeztek.

A Szegedet védő partfalrendszert három nagyobb felületen

A Nagyfa felé az árvízi töltésen kúszó aszfaltcsík legnagyobb hibáit helyreállították, de így is csak a könnyebb kocsik számára szabad az út

Fotó: Frank Yvette

felújították. Ennél is komolyabb beavatkozást igényelt a kunmágyasi, vagy a felgyői töltés megcsúszásának kijavítása.

Nem látványos beruházás, de a jövőbeni védekezéshez elengedhetetlen volt a Csongrádon található sárkányfalki zsilip újjáépítése. Más jellegű munkát kívánt,

hogy három Szeged környéki (az őszentiváni, a deszki és a Deszk Fehér-tői) szivattyútelep körül az áradás idején buzgárosodást tapasztaltak, aminek lehetőségét most a szivattyútelepek rávezető csatornáinak megfelelő burkolattal megszüntették. A Maros jobb partján is be kellett avatkoz-

ni két műtárgy (a makói szivattyútelep és zártszivárgó) biztonságos üzemelése érdekében.

Az altalaj rossz összetétele és a mentett oldali töltésrész nem elégséges állékonysága is okozhat veszélyt árvíz idején. Ezért kellett „paplanozni” a Tisza bal partján, a Maros torkolatától fölfelé, a körtvéyesi szakasz 1,6 kilométerén. A töltés megerősítésére volt szükség 13 kilométeren – Mártélytól egészen a Körös-gátig. A torontáli részen, vagyis a Tisza bal partján az országhatártól Szegedig pedig megasztották is a töltést, illetve új támfalat építettek, valamint a töltéskoronát burkolattal látták el. E torontáli akció 1,2 milliárd forintot emésztett föl.

ÚJSZÁSI ILONA

HÚZZON HASZNOT BELŐLE

Mitsubishi L200

már
3.990.000 Ft+áfa-tól*
Bruttó: 4.788.000 Ft

Teljeskörű **CASCO 6.999 Ft/hó**
50.000 Ft-os önrésszel lakhelytől függetlenül

A kép illusztráció. *Az indulóár a 2 személyes, szimpla kabinos változatra érvényes. A hirdetésben szereplő adatok tájékoztató jellegűek, további részletekről érdeklődjön márkakereskedésünkben. Az akció 2007. december 31.-ig vagy a készlet erejéig érvényes. Vegyes átlagfogyasztás: 8,6 l/100 km, CO2-kibocsátás: 228 g/km.

Szeged, Algyői út 39. Tel.: 62/551-800
www.mitsubishihovany.hu

MITSUBISHI - A GÖRDÜLŐ GYÉMÁNT

